

faa oprindeligt ansatte til at skulde beskattes alene som saadanne; men man kan ogsaa betragte dem som indtagende en dobbelt Stilling, paa den ene Side som Embedsmænd, paa den anden Side som Jordbrugere, og vi ere nu blevne enige om, at man skal beskaffe Jordbrugeren for sig efter hans Jordbrugs Beskaffenhed og Omfang, og dernæst Embedsmanden for sig med Hensyn til de øvrige Indtægter, efter Skalaen for Krigsskattens Erløggelse af Embedsindtægter. For den anden Klasse, nemlig Embedsmænd, som tillige drive borgerlig Næring i Kjøbstæderne, ere vi ogsaa blevne enige om, ikke at udregne Skatten af Embedet, dernæst at udregne Skatten efter Formue og Leilighed i det Hele, og endelig at foretage en Subtraction, saaledes som foreskrevet var i Udkastet, men derimod, at betragte Embedsmændene som saadanne for sig og beskaffe ham efter hans Embedsindtægter, og dernæst den næringsdrivende Borger, der tilfældigvis tillige er Embedsmand, for sig, og beskaffe ham, som saadan, efter Formue og Leilighed. Det er altsaa fuldkommen ansløgt, naar man her bestemmer, at de næringsdrivende Borgere, som ere Skibsredere, skulle beskattes efter Formue og Leilighed som næringsdrivende Borgere, abstraheret fra deres Egenkab som Skibsredere, og dernæst i Egenkab som Skibsredere efter Størrelsen af deres Skibssejendom. Det kunde maaskee være tvivlsomt, om det var absolut nødvendigt at udtrykke dette saa tydeligt, som det her er skeet — man indrømmer naturligvis fuldkommen, at den største Tydelighed er altid bedst —; thi det vil vist være mange af de Herrer be-

kjendt, at der til forskellige Tider i forskellige af Provindsbyerne har været stor Strid om Communalbestyrelsens Ret eller Retten til at beskaffe Skibsredere. Der findes en Deel og ikke sjældent meget formuende Folk omkring i Kjøbstæderne, hvis Formue for største Delen eller ganske bestaaer i Skibsparter. Man har gjerne villet beskaffe dem, for at lette de andre næringsdrivende Borgere Byrden; men man har gjentagne Gange faaet Resolution for, at man ikke maa tage Hensyn hertil, at man altsaa aldeles ikke maatte beskaffe de Folk, hvis hele Virksomhed bestod i Skibsrederie, og at man for deres Vedkommende, som vare Skibsredere og tillige næringsdrivende Borgere, ikke maatte tage Hensyn til Skibsrederiet i Ansættelsen til Skat efter Formue og Leilighed. Vistnok kan der være Noget i hvad en æret Taler nylig har sagt, at det har sin Banffelighed med at bedømme Omfanget af en Mands Forretninger saaledes, at man abstraherer fra Skibsrederiet; men jeg troer, at Banffeligheden ikke er større, end den er for de Embedsmænds Vedkommende, som tillige ere næringsdrivende Borgere, ja at den overhovedet ikke er synderlig større, end enhver Ansættelse efter Formue og Leilighed. Det berøer vistnok paa et individuelt Skøn, men jeg seer dog ikke rettere, end at det altid skeer ved Burderingen af en Mands Formue og Leilighed i det Hele; det berøer dog alt paa et individuelt Skøn, det støtte sig nu paa Omfanget af hans Selvfærdighed, Beskaffenheden af hans Bolig, hvorledes han klæder sig eller hvilkesomhelst andre lignende Criterier.